

[Finansministeren]

standsperiode. Det må således forudsættes, at det påhviler debitor at indrette sine økonomiske forhold ud fra nødvendigheden af at nedbringe gælden. Har debitor således større gældsforpligtelser stiftet efter studielåne eller endog efter statens indfrielse af disse, kan debitor ikke uden videre påregne, at ydelser vedr. disse forpligtelser medregnes ved vurderingen af det månedlige rådighedsbeløb. Det må her påhvile debitor også at søge om henstand eller ydelsesnedsættelse hos de øvrige kreditorer.

Besidder debitor fast ejendom, vil statens inkassator i almindelighed fremme en sag om udlæg i ejendommen til sikkerhed for, at debitor ikke foretager retlige dispositioner over ejendommen uden Hypotekbankens samtykke. Tvangsauktion over ejendommen vil kun blive begæret, efter at sagen har været forelagt Hypotekbanken.

Som det fremgår af ovenstående vil der – bortset fra de tilfælde, hvor debitor umiddelbart tiltræder en tilbudt afdragsordning, eller hvor inkassatorerne yder henstand på grund af dokumenteret arbejdsløshed eller lignende – blive søgt foretaget en undersøgelse af debtors økonomi. Der består dog en del vanskeligheder med de debitorer, der overhovedet ikke reagerer på inkassatorernes henvendelser eller nægter inkassatorerne adgang til skattemæssige oplysninger. I sådanne tilfælde er der ingen anden mulighed end at opnå dom og indkalde debitor i fogedretten, hvor det under strafansvar er debtors pligt at medvirke ved at belyse sin økonomi.

Spm. nr. S 671

Til *ministeren for skatter og afgifter* (18/2 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Kan ministeren dokumentere, at en skattelettelse på 100 kr. pr. måned er en større reel skattelettelse i procent af den samlede indkomstskat, når det gælder borgere med lave indkomster, end det er, når det drejer sig om meget højtlonnede?«

Begrundelse

Der findes åbenbart politikere, der ikke kan forstå, at en skattelettelse på 100 kr. pr. måned er mere værd for lavtlønnede, der f.eks. betaler 300 kr. pr. måned i skat, end

det er for borgere, der betaler f.eks. 5.000 kr. pr. måned i indkomstskat.

Besvarelse (25/2 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

En skattelettelse på 100 kr. pr. måned udgør i henseende til købekraft naturligvis et lige stort beløb for alle de personer, som lettelsen omfatter.

Skattelettelsen vil imidlertid udgøre en procentvis større andel af skatten for personer med lave skattepligtige indkomster – og dermed en lav skattebetaling – end for personer med høje skattepligtige indkomster – og dermed højere skattebetaling.

Eksempelvis vil skattelettelsen på de 100 kr. pr. måned nedsætte den månedlige skattebetaling med 7,4 pct. for en lønmodtager, som tjener 5.000 kr. om måneden. Hvis lønmodtageren tjener 10.000 kr. om måneden nedsættes den månedlige skattebetaling med 3,4 pct., medens skattelettelsen kun udgør en nedsættelse på 1,3 pct. for den lønmodtager, der tjener 25.000 kr. om måneden.

Det er i alle 3 eksempler lagt til grund, at der er tale om personer, hvis ligningsmæssige fradrag svarer til gennemsnittet for personer på de nævnte indkomstrin, og som er bosiddende i en kommune, hvor den kommunale udskrivningsprocent svarer til landsgennemsnittet for 1983. De månedlige skattebeløb er beregnet som en tolvtedel af årets endelige indkomstskat.

Spm. nr. S 673

Til *ministeren for skatter og afgifter* (18/2 83) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor store skatteletter pristalsreguleringen af de skattemæssige saldo værdier vil medføre i indkomståret 1983 på baggrund af de mange leasingarrangementer, der blev lanceret og indgået i slutningen af 1982?«

Begrundelse

Ved lov nr. 270 af 9. juni 1982 gennemførtes ændringer i afskrivningsloven, hvorved der indførtes pristalsregulering af saldo værdier